

BALOGH LAJOS

Titokvirág-szerelem

Petőfigurásan

Szép vagy te lány, szép vagy nagyon,
minden kincsem neked adom.

Gondolkodom, mit adhatnék?
Tán szép virágfüzérkét.

Nem drága az, nem is érték,
vannak tán, kik kinevetnék.

Nincs pénzem, de van virágom,
bár nem nagy kincs az e világon.

De kincs az kislány, kincs az nekem,
nagyobb kincs csak te vagy nekem.

Odaadnám, de nem merem,
jajh Istenem, mi lesz velem?

Meghalok a szerelemben,
nem láthatlak többet sose.

*„Álmodtam, hogy odaadtam,
s elfogadtad virágomat.*

*Te szerettél, én szerettelek,
szívemen melengettelek.”*

De álom volt csak, semmi más,
szívemben meg rianás!

Meghasadt, mint Duna jege,
s te elfeledtél mindörökre...

(1980)

*Arany János és Petőfi Sándor kétemeletnyi freskója Nagyszalontán,
a legforgalmasabb körforgalom tövében (Buzgó Sándor alkotása, 1998)
Fotó: Fűzfa Balázs*